

پس از ۵۰۰روز روزنامه نگاران زندانی در میانمار آزاد شدند

خدیجه علامه زاده

وی لون و کیاو سوو روز سه شنبه (هفدهم اردیبهشت ماه) از زندان یانگون این سین در میان جمعی از خبرنگاران آزاد شدند. این موضوع، تنها چند هفته پس از آن که آخرین دادگاه تجدید نظر آن‌ها بی نتیجه ماند، اتفاق افتاد.

این دو نفر که هر دو موفق به دریافت جایزه پلیترز برای گزارشگری بین‌المللی شده بودند، از ماه دسامبر ۲۰۱۷ (شانزدهم آذر ماه) به دلیل نقض قانون انتشار اسناد رسمی و اتهام انتشار اطلاعات حساس برای امنیت ملی این کشور، در زندان بودند.

این دو نفر به دلیل غفو از سوی وین مینیت، رئیس‌جمهور این کشور که شامل شش هزار و ۵۲۰ زندانی شده بود، از زندان آزاد شدند.

وی لون پس از آن که از زندان آزاد شد؛ از حامیان و طرفداران خودشان برای حمایت از آزادی آن‌ها تشکر کرد.

وی لون طی مصاحبه‌ای گفت: در زندان و سرتاسر جهان مردم برای آزادی ما، آرزوی کردند و من قصد دارم از آن‌ها به خاطر توجهشان تشکر کنم. وی در ادامه افزود که بسیار خوشحال و هیجان زده هستم تا خانواده و همکاران خود را ببینم و نمی‌توانم برای بازگشت به اتاق خبر منتظر بمانم.

استفن آدلر، سردبیر مجله رویترز، این دو خبرنگار را شجاع و نماد اهمیت آزادی رسانه در سرتاسر جهان نامید و اضافه کرد که سازمان از بازگشت آنها بسیار خوشحال است.

امال کلونی، وکیل این خبرنگاران در بیانیه‌ای گفت: از زمانی که این پرونده بیش از یک سال پیش، در اختیار من قرار گرفت، شاهد تلاش‌های رسانه رویترز به ویژه استیو آدلر سردبیر این رسانه و گیل گاوریس شورای سردبیری برای برقراری عدالت و آزادی خبرنگاران وی لون و کیاو سوو بودم.

افزود بسیاری برای من جالب بود که بینم یک سازمان خبری در این حد برای حمایت از کارمندان خود و حرفه روزنامه‌نگاری متعهد است و این برای من افتخاری بود که در خدمت رویترز و این دو خبرنگار در این پرونده باشم و آزادی این دو نفر نشانه‌ای برای تجدید تعهد برای آزادی رسانه در میانمار است.

دادگاه و حبس ناحیج وی لون و کیاو سوو به معرفیت آن‌ها در جهان منجر شد و بسیاری از چهره‌های برجسته خواستار آزادی آن‌ها شدند. حالت شادی غیر قابل وصفی که وی لون با آن در دادگاه حاضر شده بود؛ الگویی برای روزنامه‌نگاران بود تا با عکس‌هایی مشابه حالت وی و انتشار آن در فضای مجازی منجر شدند تا مردم و همکارانشان از این پرونده آگاهی بیشتری پیدا کنند و افراد بیشتری خواستار آزادی آن‌ها شدند. در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۸ (شهریور ماه) دادگاه این دو شهروند میانمار را به هفت سال زندان محکوم کرد. اوایل سال جاری، دادگاهی در یانگ‌گان درخواست تجدیدنظر آن‌ها را رد کرد و در اواخر ماه آوریل (اوایل اردیبهشت ماه) نیز دادگاه عالی کشور در خواست دوباره آن‌ها را برای تغییر این رای رد کرده بود.

با آخرین مرحله شکست آن‌ها، وکیل این دو خبرنگار گفت که آن‌ها فقط باید امیدوار باشند که با صدور حکم عفو رئیس‌جمهور آزاد شوند؛ اتفاقی که در نهایت پس از مدت‌ها در فشار بین‌المللی در هفته جاری روی داد.

وی لون و کیاو سوو وکیل آن‌ها و خبرنگاری رویترز، همه همچنان اصرار دارند که آن دو هیچ جرمی را مرتکب نشده‌اند. این خبرنگاری در ماه آوریل (اوایل اردیبهشت ماه) گفت: آن‌ها قربانی تلاش پلیس برای ساکت کردن گزارش‌های صادقانه بودند.

این دو نفر تحقیقات برجسته رویترز را در مورد کشتار ۱۰ مرد روهینگایی در روستای ایندین گزارش کردند؛ عملیات کشتار این ۱۰ نفر بخشی از عملیات علیه اقلیت مسلمان بود که در ماه اوت سال ۲۰۱۷ میلادی (مرداد ماه) پس از حمله شبه‌نظامیان روهینگایی به پاسگاه پلیس انجام شد.

شواهدی جدید از تلاش مقامات سین کیانگ برای برچیدن مساجد؛

حذف خاموش مسلمانان چین

سید محمد میرزا محمدزاده

همیشه در این وقت از سال، حاشیه صحرای تکلە-مکان، در غرب چین مملو از مردم بود. چندین دهه متوالی هر سال بهار هزاران مسلمان اویغور در مقبره امام عاصم حاضر می‌شدند، مکانی شامل چند ساختمان و حصاری که یک مقبره در آن قرار دارد. مقبره‌ای متعلق به فردی که به باور اویغورها متعلق به یک جنگجوی مقدس از قرن هشتم است.

زائران از سرتاسر منطقه هوتان به دنبال شفا گرفتن، باروری و بخشایش گناهان در بین‌شن‌های کوبیر یا در جای پای یکدیگر می‌گذرانند و به این مکان مقدس می‌آیند. این مراسم یکی از بزرگ‌ترین گردهمایی‌های مذهبی در منطقه است. مردم نذورات خود را درون این مکان می‌گذارند و پارچه‌های نماد عبادات خود را به شاخه‌های درختان آویزان می‌کنند.

این باور وجود دارد که سه بار زیارت این مکان برابر رفتن به حج است؛ سفری که ساکنان فقیر جنوب استان سین کیانگ قادر به تأمین مالی هزینه‌های آن نیستند.

اما اسام، معبد امام عاصم خالی از مردم است. مسجد این مکان با نام خانقاه، که محلی برای ادای آداب و رسوم روحانیون موسوم به سوفی است، به همراه دیگر ساختمان‌ها تخریب شده‌اند و از کل مجموعه، فقط مقبره باقی مانده است.

همه نذورات و پارچه‌ها حذف شده‌اند و خبری از زائران برای بازدید نیست.

بر اساس تحقیقی که از سوی گاردین و سایت بلینگکت انجام شده، این یکی از ده‌ها مکان مذهبی است

که بخشی از آن یا به‌طور کامل از سال ۲۰۱۶ تاکنون، در استان سین کیانگ تخریب شده‌اند؛ بلینگکت همچنین شواهد جدیدی را ارائه کرده که نشان می‌دهد یک مسجد بزرگ در مناطق تحت کنترل چین، جایی که گروه‌های حقوق بشری عنوان می‌کنند اقلیت مسلم از سر کوب‌های گسترده مذهبی در رنج هستند؛ تخریب شده است.

روزنامه انگلیسی‌زبان گاردین در همکاری با نیک و اترز، تحلیل‌گر بلینگکت، با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای، مکان ۱۰۰ مسجد و مکان مقدس که از سوی شهروندان سابق، محققان و ابزارهای نقشه‌کشی تأیید شده‌اند، مورد بررسی قرار دادند.

از بین ۹۱ مکان بررسی شده، ۳۱ مسجد و دو مکان مقدس شامل مجموعه امام عاصم و یک سایت دیگر از تخریب‌های گسترده ساختمانی بین سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ آسیب دیده‌اند.

از این بین ۱۵ مسجد و هر دو مکان مقدس کاملاً تخریب شده و از بین رفته‌اند و در باقی آن‌ها نیز دروازه ورودی، گنبد و مناره‌ها تخریب شده‌اند.

علاوه بر آن‌ها ۹ مکان دیگر که از سوی ساکنین سابق استان سین کیانگ به عنوان مسجد شناخته می‌شوند، اما نشانه‌های یک مسجد از جمله گنبد و مناره‌اندازند؛ نیز تخریب شده‌اند.

ریشه کنی، تخریب، بی‌حرمتی
چین به بهانه وجود افراط‌گرایان مذهبی، اقدام به نظارت گسترده و کنترل شدید اقلیت مسلمانان در کشور خود کرده است؛ مسلمانانی که اکثریت نژاد اویغور آن‌ها ترک زبان هستند و اشتراکات بیشتری با

همسایگان آسیای مرکزی خود دارند تا با هم‌نشینان منطقه‌ها چین. تحقیقات نشان می‌دهد که نزدیک به ۱.۵ میلیون اویغور و سایر مسلمانان، به‌صورت اجباری به اردوگاه‌های کار یا مراکز بازآموزی فرستاده شده‌اند؛ ادعایی که پکن آن را تکذیب می‌کند.

گروه‌های مدافع و محققان بر این باورند که مقامات استان سین کیانگ صدها، بلکه هزاران مسجد را در عملیات‌های خود از بین برده‌اند. اما فقدان اطلاعاتی از این مکان‌ها، که بیشتر مساجد و مکان‌های مقدس روستاهای کوچک هستند، در کنار سخت‌گیری پلیس برای خبرنگاران و محققانی که به‌طور مستقل به استان سین کیانگ سفر کرده‌اند، نیز نظارت گسترده بر ساکنین، کار و ابزارهای تأیید گزارش‌های تخریب این مکان‌ها سخت کرده است.

مکان‌هایی که از سوی گاردین و بلینگکت یافته شده‌اند، بر اساس گزارش‌های گذشته و نیز نشانه‌های جدیدی از سرکوب‌های امنیتی شدید چین بوده است؛ سرکوب‌های مذهبی با عنوان تخریب مکان‌های مقدس؛ در حالی که در چند سال گذشته هیچ نشانه‌ای از تخریب مکان‌های مقدس گزارش نشده بود. محققان عنوان می‌کنند که تخریب مکان‌های مقدس که زمانی محل گردهم‌آیی گسترده زائرین و برگزاری آداب کلیدی مسلمانان اویغور بود، بیانگر شکل جدیدی از تهاجم به فرهنگ آن‌ها به

شمار می‌رود. ریان تام، تاریخ‌نگار اسلام در دانشگاه نانتینگام گفت: تصاویر ویرانه‌های امام عاصم بسیاری شوکه کننده است. پیش از این تخریب‌ها، زائران مسیر

این مسجد که پیش‌تر از سوی شاون ژانگ، فعال آنلاین، ثبت شده بود، ظاهراً به‌طور کامل در زمانی از سال ۲۰۱۸ تخریب شده است و ورودی و دیگر ساختمان‌های آن بر اساس تصاویر ماهواره‌ای که از سوی گاردین و بلینگکت بررسی شده، از بین رفته‌اند.

سه کارگر محلی در رستوران‌ها و هتل‌های اطراف به گاردین گفتند که مسجد در نیمه دوم سال تخریب شده است. یکی از کارگران گفت: مسجد از بین رفته است. این بزرگ‌ترین مسجد در کارگیلیک بود.

یک مسجد مهم دیگر جامع یا نام یوتیان آبتیکادر نزدیکی هوتان، ظاهراً در ماه مارس سال گذشته (اسفند ۹۶) از بین رفته است. این مسجد که بزرگ‌ترین در منطقه به‌شمار می‌رفت، محل گردهم‌آیی محلی‌ها در رویدادهای اسلامی بود. تاریخ این مسجد به سده ۱۲۰۰ میلادی بازمی‌گردد.

دوساکن این منطقه در نزدیکی این مسجد کار می‌کنند و یک صاحب‌هتل به همراه کارگر رستوران به گاردین گفتند که این مسجد تخریب شد. یکی از ساکنین گفت که شنیده است مسجد در مقیاسی کوچک‌تر ساخته می‌شود تا جابرای اعزازهای بیشتری باشد.

صاحب یکی از رستوران‌های در هان در منطقه یوتیان، که تخمین می‌زند ۸۰ درصد مسجد منطقه تخریب شده باشد، گفت: بسیاری از مسجدها از بین رفته‌اند، در هر روستایی همچون روستای یوتیان یک مسجد وجود داشت. پیش از آن که مساجد مکان عبادت مسلمانان باشند، محلی برای گردهم‌آیی‌ها اجتماعی بودند. در سال‌های اخیر، همه این گردهم‌آیی‌ها لغو شدند. این اتفاق نه تنها در یوتیان، بلکه در کل منطقه هوتان رخ داده و همه جاشیبه هم است.

فعالان عنوان می‌کنند که تخریب این مکان‌های تاریخی فعالیتی برای کم‌رنگ‌تر کردن نسل‌های آتی اویغورهاست. به گفته ساکنین سابق منطقه، بیشتر اویغورها دیگر رفتن به مساجد را ترک کرده‌اند، مساجدی که مجهز به تجهیزات سنگین مراقبتی هستند و بیشترشان قبل از ورود، اطلاعات شناسایی افسراد را ثبت می‌کنند. گردهم‌آیی‌های گسترده مقدس همچون گردهم‌آیی امام عاصم نیز سال‌هاست که رها شده‌اند.

منتقدان می‌گویند که از بین بردن ساختمان‌ها منجر به این می‌شود که جوانان اویغور به سختی پیشینه متمایز خود را در جامعه چین به یاد

محققان عنوان می‌کنند که تخریب مکان‌های مقدس که زمانی محل گردهمایی گسترده زائرین و برگزاری آداب کلیدی مسلمانان اویغور بود، بیانگر شکل جدیدی از تهاجم به فرهنگ آن‌ها به‌شمار می‌رود

بیاورند. یکی از ساکنین گذشته هوتان با اشاره به تعداد اویغورهایی که احتمال می‌رود در کمپ‌های بازداشت باشند و برخی از آن‌ها بین چند ماه و شاید چند سال از خانواده خود جدا بوده‌اند، گفت: اگر نسل کنونی که از والدینشان جدا شده‌اند و از طرف دیگر میراث تاریخی فرهنگ آن‌ها از بین رفته است، در این منطقه بزرگ شوند، دیگر این فرهنگ برایشان بیگانه و خارجی به شمار می‌رود.

وی افزود: تخریب مساجد یکی از نشانه‌های فیزیکی است که ما مشاهده می‌کنیم. چیزهایی دیگری که رخ می‌دهد پنهان است، چیزهایی که ما راجع به آن‌ها نمی‌دانیم و این‌ها ترسناک‌تر هستند.

چین همواره اتهام هدف قرار دادن اقلیت مسلمان این کشور و فشار بر مذهب و فعالیت‌های فرهنگی‌شان و ارسال آن‌ها به اردوگاه‌های بازآموزی را تکذیب کرده است. مقامات در مرکز امور مذاهب شهر ارومغی، مرکز استان سین کیانگ، سوالات فکس شده به این مرکز در مورد تخریب مکان‌های مذهبی را بی‌پاسخ گذاشتند. زمانی که ماه گذشته از لو کانگ، سخنگوی وزارت امور خارجه چین در مورد تخریب مساجد سوال شد، وی پاسخ داد که چنین اتفاقی روی نداده است.

لو گفت: بیش از ۲۰ میلیون مسلمان و بیشتر از ۳۵ هزار مسجد در چین وجود دارد. اکثریت معتقدین می‌توانند آزادانه در فعالیت‌های مذهبی بر اساس قانون شرکت کنند. با این حال پکن همواره از هدف خود مبنی بر چینی‌کردن مذهبی همچون اسلام و مسیحیت برای تناسب با شرایط ملی چین سخن گفته است. در ماه ژانویه (دی - بهمن) این کشور از برنامه پنج ساله‌ای رونمایی کرد تا اسلام را بر اساس سوسیالیسم منطبق کند. به گفته محققان، تخریب ساختمان‌های اسلامی، احتمالاً یکی از راه‌های این اقدام به شمار می‌رود.

ندارد، گفت: برخی مقام‌ها و اعضای ارتش ونزوئلا اجازه دادند که (آمریکا) آنها را بخرد، فساد (در ونزوئلا) وجود دارد و واشنگتن هم در حال تقویت کردن آن است اما می‌تواند آبرامز (نماینده ویژه آمریکادر امور ونزوئلا) اگر فکر می‌کند امکان خریدن همه ونزوئلایی‌ها توسط نیاسا وجود دارد، خودش را فریب می‌دهد.

دارد و آن قتل خان گوایدو توسط سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) است تا به بهانه کشته شدن او آمریکایی‌ها به اقدام نظامی علیه دولت مادورو دست بزنند.

او با تأکید بر اینکه دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا و دیگر مشاوران او هیچ درکی از ذهنیت ونزوئلایی‌ها

خبر

احتمال کشتن گوایدو قوت گرفت؛

نقشه سیار برای توجیه حمله نظامی آمریکا علیه ونزوئلا

زایاس به خبرگزاری اسپوتنیک گفت: من از طریق منابع موثق اطلاع دارم که آمریکا طی چند ماه اخیر در حال ارائه پیشنهاد مبالغ کلان و دیگر وعده‌ها به هر شخصی نظامی در ونزوئلا برای جدا شدن (از دولت نیکلاس مادورو) است.

این مقام سابق سازمان ملل افزود: من تردیدی ندارم که آنها (آمریکایی‌ها) از تک‌تک تلاش‌ها برای کودتا از جمله تلاش‌های ناکام برای ترور مادورو حمایت کرده‌اند. آمریکا به این مسیر ادامه خواهد داد و شاید آنها در قتل مادورو توفیق یابند.

به گفته این حقوقدان، در صورت ترور مادورو، به دلیل بند ۲۳۳ قانون اساسی ونزوئلا دلسی رودریگز معاون کنونی رئیس‌جمهور، رئیس‌جمهور موقت خواهد شد نه (خوان) گوایدو چرا که او طبق قانون اساسی ونزوئلا هیچ مشروعتی ندارد. زایاس معتقد است که یک سناریوی دیگر هم وجود

مقام پیشین سازمان ملل با تأکید بر تلاش واشنگتن جهت ترور رئیس‌جمهور ونزوئلا اعلام کرد احتمال ترور خوان گوایدو رئیس‌جمهور خودخوانده توسط نیاسا به منظور توجیه حمله نظامی آمریکا هم وجود دارد.

آلفرد موریس دو زایاس وکیل و حقوقدان آمریکایی و مقام ارشد پیشین سازمان ملل، از تلاش آمریکا برای ترور نیکلاس مادورو رئیس‌جمهور قانونی ونزوئلا و احتمال ترور گوایدو رئیس‌جمهور خودخوانده خبر داد و البته تأکید کرد که تلاش آمریکا برای کودتا در ونزوئلا، خوب پیش نمی‌رود.

او که از ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۸ توسط شورای حقوق بشر سازمان ملل به عنوان کارشناس مستقل سازمان ملل در زمینه ارتقاء یک نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه مشغول به کار بود، در یک مصاحبه تأکید کرد که کودتای مورد حمایت آمریکا در ونزوئلا خوب پیش نمی‌رود.